

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât și-a întemeiat refuzul de a recunoaște existența interesului public superior privind divulgarea numai pe analiza argumentelor formulate de reclamant. Această abordare este contrară prevederilor Regulamentului nr. 1049/2001, precum și jurisprudenței relevante. Astfel, argumentele formulate de un reclamant în această privință nu pot fi prin ele însele motivul refuzului de a se constata existența interesului public superior întrucât legea nu prevede că sarcina probei împrejurărilor superioare revine reclamantului. Aprecierea comparativă a intereselor în cauză privind divulgarea trebuie realizată de instituția vizată.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).
- (²) Decizia Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 septembrie 2013 în cauza T-214/11, ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA)

(Cauza C-615/13 P)

(2014/C 71/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (reprezentant: P. Kirch, avocat)

Celelalte părți din procedură: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 13 septembrie 2013, în cauza T-214/11 și

— obligarea AESA la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o aplicare eronată a noțiunii juridice de „date cu caracter personal”, astfel cum a fost definită articolul 2 din Regulamentul nr. 45/2001 (¹).

Tribunalul a săvârșit o eroare prin aceea că a constatat că combinația de nume și de puncte de vedere constituie un ansamblu de date cu caracter personal. Noțiunea de „date cu caracter personal” nu include puncte de vedere exprimate cu ocazia unei consultări publice, la care experți, ale căror nume și alte date cu caracter personal au fost publicate, sunt invitați să participe datorită competențelor lor tehnice de prim plan.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe o aplicare eronată a articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 (²) și a articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 în ceea ce privește domeniul de aplicare, procedura și conținutul acestor dispoziții, în special în măsura în care Tribunalul nu a examinat, nici nu a pus în balanță toate interesele protejate prin dispozițiile menționate.

Tribunalul nu a examinat complet toate aspectele dispozițiilor aplicabile, și anume articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 și articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001. Acesta nu a examinat și nici nu a luat în considerare diferitele interese protejate prin cele două dispoziții.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 5 UE, în măsura în care Tribunalul a impus recurentelor o sarcină a probei disproporționată, prin aceea că le-a cerut să dovedească necesitatea transferului de informații și întinderea intereselor legitime protejate.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

- (²) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Gliwicach (Polonia) la 2 decembrie 2013 — Sucursala din Polonia, cu sediul la Tarnowskie Góry, a Adarco Invest srl cu sediul în Petroșani (România)

(Cauza C-629/13)

(2014/C 71/10)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Gliwicach (Polonia)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sucursala din Polonia, cu sediul la Tarnowskie Góry, a Adarco Invest srl cu sediul în Petroșani (România)

Întrebarea preliminară

Art. 49 și art. 54 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și art. 1 din A unsprezecea Directivă a Consiliului privind publicitatea sucursalelor înființate într-un stat membru de anumite forme de societăți comerciale care intră sub incidența legislației unui alt stat⁽¹⁾ se opun ca într-un stat membru să fie refuzată radierea din Krajowy Rejestr Sądowy [Registrul național al instanțelor] a unei sucursale a unei societăți stabilite într-un alt stat membru, pentru motivul că nu a avut loc lichidarea sucursalei potrivit procedurii prevăzute pentru lichidarea unei societăți cu răspundere limitată națională, în condițiile în care în vederea radierii unei sucursale a unei societăți naționale nu este necesară desfășurarea unei asemenea proceduri? În cazul societăților naționale, sucursalele figurează exclusiv în mențiunile din registru referitoare la societatea națională iar societatea are obligația de a depune situația financiară consolidată care acoperă societatea-mamă și sucursalele ei, în timp ce sucursalele societăților străine sunt înregistrate în Krajowy Rejestr Sądowy [Registrul național al instanțelor] și prezintă registrului exclusiv situația financiară a sucursalei.

⁽¹⁾ JO L 395, p. 36, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 100.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 3 decembrie 2013 — Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie/Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Cauza C-633/13)

(2014/C 71/11)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Recurentă: Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji z siedzibą w Warszawie

Intimat: Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Întrebarea preliminară

Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul)⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în cadrul obligației de

control al prețurilor, autoritățile naționale de reglementare pot impune operatorilor de rețele cu o putere semnificativă pe piață obligația de a nu utiliza tarife excesive pentru serviciile de terminare a apelurilor vocale în rețeaua de telefonie a acestor operatori?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 7, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 169.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spania) la 5 decembrie 2013 — Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito/Evaristo Méndez Sena și alții

(Cauza C-645/13)

(2014/C 71/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

Pârâți: Evaristo Méndez Sena Edelmira Pérez Vicente, Daniel Méndez Senas, Victoriana Pérez Bicénte

Întrebările preliminare

1. Trebuie să se considere că nu se acordă mijloace adecvate și eficiente pentru a preveni utilizarea în continuare a clauzelor abuzive în contractele încheiate între vânzători sau furnizori și consumatori și că este încălcat dreptul de a sesiza organele judiciare competente pentru ca acestea să determine dacă anumite clauze contractuale, redactate pentru a fi utilizate în general, sunt abuzive și să aplice mijloace adecvate și eficiente pentru a preveni utilizarea acestor clauze în continuare în situația în care legislația unui stat membru nu prevede posibilitatea exercitării unei căi de atac în fața unei instanțe superioare în cazul respingerii unei cereri de înlăturare a aplicării unei clauze contractuale ca urmare a caracterului său abuziv, în cadrul unei proceduri de executare ipotecară?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, instanța națională poate, pentru a asigura o protecție adecvată și eficientă a consumatorului împotriva clauzelor abuzive, să îi acorde acestuia din oficiu dreptul de a solicita în fața unei instanțe superioare reexaminarea hotărârii pronunțate în primă instanță, prin care s-a respins cererea de înlăturare a aplicării unei clauze contractuale ca urmare de pretinsului său caracter abuziv?